

αὐτοῦ κὺρ Δημητρίου. Τώρα τὴν σήμερον / ἐπειδὴν καὶ νὰ εἶναι προτιμητέος τῆς
κολληταροσύνης θέλει ὁ εἰρημένος ἄνωθεν / κὺρ Παρθένιος μὲ καλὴν του γνώμην
καὶ μὲ ἰδιάν του βουλὴν καὶ δίνει τον καὶ πουλεῖ τον / τοῦ ἄνων λεγομένου κὺρ Δη-
μητρίου ὡς καθὼς τὸ ἐπῆρε διὰ ρεάλια δέκα ἦτοιν 10/ παραδίδοντάς του τον ἀπὸ
τὴν σήμερον μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα καὶ μὲ τίς ἐλιές / ὅπου τοῦ ἀγγίζου καὶ μὲ
τῆς ληνὸς τὰ δικαιώματα καὶ μὲ ὅ,τιν ἄλλον τοῦ ἀγγίζειν νὰ τὸ κά / μη ὡς θέλει
καὶ βούλεται ὡς πρᾶμαν δικόν του καὶ ἀγορά του πουλήσειν χαρίσειν πουρκοτά / ξειν
ἢ ψυχικὸν τὸ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς τὰ ὅποια δέκα ρεάλια τὴν τιμὴν τοῦ αὐτοῦ ἀ / μπε-
λιοῦ τὰ ἐμέτρησεν ὁ αὐτὸς ἀγοραστής ἐδῶ πρεζέντε καὶ ἔλαβέν τα εἰς τὰς / χεῖρας
του ὁ ἄνωθεν πουλητῆς καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος σατισφά / dos
ὡς ἓνα νᾶσπρον καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὅπου νὰ ἤθελε εὐρεθῇν τινὰς / νὰ δώσῃν
πεῖραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὀμπλιγά / ρεται καὶ ὑπό-
σχεται ὁ λεγόμενος πουλητῆς νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ ντεφεντέρην εἰς / πᾶσαν ἐνάντιον
καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας βάζουν / καὶ ἀλληλογία
τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια πέντε ἦτοιν 5/ ὁ ἀλληλογήσας καὶ ἀθε / τήσας
νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ πάλι ἢ παρὼν νὰ ἔχῃν τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπον. Εἰς ὅλο τὸ ἄνω
/ γεγραμμένον οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέν[τοι] καὶ ἀνεπαμένοι παρακαλώντας καὶ ἀξιό-
πιστους / μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τος ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἴδιος
πουλητῆς ὑπὸ χει / ρός του εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς. — —

/ — Παρθένιος Φριέλως στέργω καὶ βεβαιώνω ὡς ἄνωθε —

/ — Στέφανος ἱερεὺς Μελισσουργὸς μαρτυρῶν ὡς ἄνωθε :—

/ — Μανίλης Μετρηνὸς μάρτυρας —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

442

Μαρτυρία

φ. 244^v

/ Φ 250

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου 21/
ἐνεφανίστη[σαν εἰς τὴν] / μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου οἱ ὑπο-
κάτωθεν γεγραμμένοι ἀπὸ ἐνστα[σιν τοῦ] / Μάρκου φυσικοῦ ποτὲ Δημητρίου Μπά-
φου ἵνα δώσουν τὴν μαρτυρίαν τος καθὼς ξεύρει [...]/ σαν εἰς τος ἀπάνων εἰς
τὴν ὑπόθεσιν ὅπου εἶχεν νὰ κάμῃν ὁ αὐτὸς Μᾶρκος μὲ τὸν [ἀδελ] / φόν του τὸν

μποτὲ Νικόλα Μπάφον τὸ νόμιμον εἰς ἄσπρα ποὺ τοῦ εἶχεν δοσμένα καθὼς [...] / τυρή-
 σειν οἱ κάτωθεν καθὼς ἐγροίκησεν πᾶσαν ἓνας ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ποτὲ Νικολάου
 τοῦ ἀδ[ελφοῦ] / τοῦ ἄνωθεν Μάρκου καὶ πρῶτον λέγειν ὁ εὐλαβέστατος παπᾶ κὺρ
 Νικόλαος Τριβιζᾶς πὼς ἔχρε / ὥστειε τοῦ ἄνωθεν ποτὲ Νικολάου τρία ρεάλια καὶ
 ἐγύρευέν του τα καὶ ὄντας τοῦ τὰ ἔδωσεν τοῦ εἶπε / ἐτοῦτα εἶναι ἄσπρα τοῦ ἀδελ-
 φοῦ μου τοῦ Μάρκου καὶ ἀκόμη ἔχων καὶ κάμποσες μπιρέτες καὶ χοι / ροπétζια
 καὶ εἶναι καὶ αὐτὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ Μάρκου. Ἀκόμη καὶ τὰ ἄσπρα ποὺ με-
 τζά / ρων / τῆς πρα / μάτειας / αὐτῆς / εἶναι ὅλα τοῦ ἀδελφοῦ μου τοῦ Μάρκου.
 Τοῦτον μαρτυρᾷ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ἀλήθεια / καὶ ἄλλον δὲν κατέχειν.
 Ἀκόμα καὶ ὁ μαστρὸν Κωσταντῆς Φουρλᾶς μαρτυρᾷ καὶ λέγειν πὼς εἰς τὸν και—
 / ρὸν ἐκεῖνο ὅπου ἦρθεν ὁ ἄνωθεν Μᾶρκος ἀπὸ τὴν Μπόλη ἐπῆγε ὁ αὐτὸς Κωσταντῆς
 μὲ τὸν μαστρὸ / Γεώργην Γαλάντε καὶ ἐγυρέψασίν του νὰ τὸς ἐδώσῃν μπερέτες
 καὶ μαργέλια καὶ ὁ ποτὲ Νικόλας / ὁ ἀδελφός του δὲν τῶν ἄφησεν νὰ τῶν τὰς δώσῃν
 καὶ εἶπε ἄστα Μᾶρκον καὶ ἐγὼ τὰ δίνω τῶν υἱῶν των / νὰ σοῦ δώσων περισσότερον
 διάφορον καὶ ἡδωσέν ταν καὶ ἐπῆρεν τόσον σίνδερον καὶ οὕτως τὸ μαρ / τυρᾷ καὶ
 λέγει τον πὼς τὸ ξεύρει βέβαια καὶ ἀλήθεια ἐνώπιον Θεοῦ καὶ εἰς τὴν ψυχὴν του
 καὶ ἄλλον δὲν / κατέχειν. Οὕτως ἐμαρτύρησαν οἱ ἄνωθεν εἰς φόβον Θεοῦ καὶ εἰς τὴν
 ψυχὴν τὸς ἀπογράφοντας καὶ κάτωθεν.

/ — Νικόλαος ἱερεὺς Τριβιζᾶς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε —

/ — Κωνσταντῆς Φουρλᾶς βεβαιώνει ὡς ἄνωθε καὶ μὴ ἔχοντας / γράμματα ἔβαλε
 ἐμένα τὸν Ζαχαρία Γριμπιᾶ καὶ ἔγραψα / διὰ λόγου του ὡς ἀτιμάρτυρας —
 — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

/ — Ἀκόμα εἰς τὸ ἄνωθεν ἔτος τὴν ἐπαύριο ἡμέραν ἐνεφανίστην καὶ ὁ μαστρὸ
 Γεώργης / Γαλάτες / ἀπὸ ἓν / στασιν / τοῦ ἄνω / θεν Μάρ / κου / καὶ μαρτυρᾷ καὶ
 αὐτὸς καὶ λέγειν ἀπάνω στὴν ψυχὴν του καὶ εἰς φόβον Θεοῦ πὼς καθὼς / τὸ μαρ-
 τυρᾷ ὁ ἄνωθεν Κωσταντῆς Φουρλᾶς οὕτως εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ οὕτως τὸ μαρτυρᾷ
 / καὶ αὐτὸς καὶ εἰς βεβαίωσιν βάζει καὶ ἀπογράφου διὰ λόγουν του. —

/ — Γιώργης Γαλάντες βεβαιώνει ὡς ἄνωθε καὶ γιατί δὲ γράφει ἔγρα / ψα ἐγὼ
 Νικολὸς Μπάκαλος διὰ λόγου του —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.